

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011509
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114011509.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. januára 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného

V. B.

nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W. X. nad O., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v P. Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 2Pp/76/2014-16 zo dňa 24.11.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

V. B.. vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/25/2014 zo dňa 06.05.2014 pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. Koniec trestu pripadá na deň 09.12.2015.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 2Pp/76/2014-16 zo dňa 24.11.2014 bol návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods.1, 2 Tr. zák. zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že z hodnotenia ústavu vyplýva, že čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie a odporúča sa jeho podmienčné prepustenie s dohľadom, čo súd neakceptoval. Nesúhlasí s tým, že by nebola splnená materiálna podmienka pre jeho prepustenie. Ďalej nesúhlasí, že by nebola splnená aj tretia podmienka, t.j. neexistencia rizika jeho recidívy. Je irelevantná vo vzťahu k jeho odhodlaniu a presvedčeniu, že už nikdy žiadnym spôsobom nebude konať tak, aby sa dostal do rozporu s Trestným zákonom. Dôkazom toho je, že si našiel zamestnanie pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody. Žiadal preto, aby krajský súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a podmienčne ho prepustil na slobodu, kde dostane reálnu možnosť dokázať svojím životom, že je resocializovaný.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré ho viedli k zamietajúcejmu rozhodnutiu a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a

môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Zo spisového materiálu, ale najmä z hodnotenia na odsúdeného vyplynulo, že tento svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody a postojom k trestnej činnosti prejavuje snahu po zmene svojho doterajšieho spôsobu života. Na druhej strane však resocializačná prognóza je u neho hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikovým faktorom u odsúdeného je opakované páchanie trestnej činnosti a jej závažnosť, ale tiež dlhodobé experimentovanie s návykovými látkami. Záverom sa konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienечné prepustenie a odporúča sa podmienечné prepustenie s dohľadom. Krajský súd pri skúmaní podmienok pre podmienечné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody sa nestotožnil s jeho námietkami. Aj krajský súd má dôvodné pochybnosti, pokiaľ výkon trestu u odsúdeného iba čiastočne plní svoj účel, či tento účel bude dosiahnutý aj jeho podmienечným prepustením z výkonu trestu. V. B. už bol v minulosti 10-krát súdne trestaný, pričom ne jeho prevýchovu už bolo pôsobené aj výkonom trestu odňatia slobody. Napriek tomu sa opätovne dopustil trestnej činnosti. Pokiaľ teda samotný výkon trestu odňatia slobody v minulosti sa na osobu odsúdeného minul svojím výchovným účinkom, krajský súd má dôvodné pochybnosti, či bude jeho prevýchova dovŕšená inštitútom podmienечného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. V tomto smere podľa názoru krajského súdu osoba obvineného neďáva žiadne záruky, že by účel trestu spočívajúci v prevýchove odsúdeného mohol byť dosiahnutý aj na slobode jeho podmienечným prepustením. Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s dôvodmi napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a tieto si v celom rozsahu osvojil.

Vychádzajúc z uvedených skutočností dospel potom krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná a túto potom v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.